

عنوان مقاله:

کارکردهای تمدنی طب سنتی_ اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه مشکوه، دوره 36، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

علی درویشانی - پژوهشگر گروه انقلاب و تمدن اسلامی بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی

خلاصه مقاله:

طب سنتی در ایران، با تکیه بر ریشه‌های معرفتی و تمدنی ایرانی_ اسلامی توسط ابن سینا، جرجانی و زکریای رازی بالید، ولی در اواخر دوره قاجار با ایجاد مراکز طب نوین، رو به افول نهاد. با توجه به احیای طب سنتی در سال‌های اخیر در ایران و کشورهای هم‌چون چین، امریکا، کانادا، ترکیه، اندونزی و...، پرسش این است که طب سنتی در حوزه تمدنی چه نقشی ایفا کرده است؟ احیای طب سنتی چه سودمندیها و کارکردهای تمدنی (در حوزه‌های اقتصاد، فرهنگ، علم و...) در ایران می‌تواند داشته باشد؟ آیا میتوان از برنامه و راهبردهای دیگر کشورها در این مسیر بهره‌برداری کرد؟ احیای طب سنتی به چه نسبت می‌تواند در بالا بردن سطح سلامت جامعه که از شاخصه‌های توسعه پایدار است، نقش‌آفرینی کند؟ حوزه بررسی ما ایران است و البته از نتایج برنامه‌ریزی، چالش‌ها و دستاوردهای کشورهای دیگر نیز استفاده می‌کنیم. روش ما در این پژوهش قیاسی_ استقرایی بر اساس منابع کتابخانه‌ای است که از دستاوردها و آمارهای بولتنهای داخلی و بین‌المللی نیز یاری گرفتیم. نتایج این پژوهش را چنین میتوان بیان کرد که احیای طب سنتی در کنار نمود برجستگی‌ها و رشد علمی ادوار گذشته، به رشد تمدن نوین اسلامی کمک خواهد کرد. در عین حال طب سنتی دارای زمینه‌ها، فرصت‌ها و سودمندیهای پیدای پنهان بی‌شماری در حوزه‌های گوناگون تمدنی است که با بهره‌گیری از این ظرفیت‌ها، در کنار تقویت نگاه اقتصاد مقاومتی، می‌توان سریع‌تر به افقهای پیشرفت و توسعه پایدار دست یافت.

کلمات کلیدی:

طب سنتی، تاریخ و تمدن اسلامی، سلامت جامعه، ظرفیت ها و فرصتها، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1367923>

